

Nýútkomið í A.-deild Stjórnartíðindanna.

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs, undirskrifuð af konungi 4. maí 1891 (A nr. 5, bls. 12—13)

Auglýsing um að auglýsingar frá stjórnarráði Íslands 2. júlí 1890 og 17. apríl 1891 skuli að nokkru leyti úr gildi felldar, gefin út af ráðgjafanum fyrir Ísland 1. júní 1891 (A nr. 6, bls. 14—15).

Agrip af brjefi landshöfðingja til amtmannsins í norður- og austuramtinu um hlunnindi til handa sparisjóði. — Með brjefi þessu veitti landshöfðingi með venju- 65
legum skilyrðum sparisjóði Húnvetninga, er stofnaður hefur verið í kaupþúninu Blöndu- 8. maí.
ósi í febrúarmán. síðastl. hlunnindi þau, sem talin eru í tilsk. 5. jan. 1874, um 5 ára tímabil, er teljist frá 1. maí þ. á. til 1. maí 1896.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um gjöld til fulltrúa stjórn- 66
arinnar á alþingi 1893. — Samkvæmt allraþegnsamlegustum tillögum ráðgjafans hefur 15. maí.
hans hátign konunginum hinn 2. þ. m. þóknast allranáðugast að fallast á, að gjöldin til fulltrúa stjórnarinnar á hinni reglulegu samkomu alþingis 1893 skuli ákveðin 2000 kr.

Þetta læt jeg ekki hjá líða að tjá yður hjermeð þjónustusamlega, herra lands- höfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar í B-deild stjórnartíðindanna.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, um 67
greiðslu á ljóstolli, samkvæmt lögum 22. maí 1890. — Út af þeirri fyrirspurn, er þjer, 26. maí.
herra sýslumaður, hafið beint til mín í þóknanlegu brjefi, dags. 23. marzm. þ. á., þhvort það sje meining laga 22. maí 1890 um innheimtu á kirknafje, að eigi megi framvegis borga ljóstoll á sama hátt, nfl. með tólg, og í sama gjalddaga og hingað til hefur átt sjer stað, eða hvort ljóstollinn beri að borga á sama hátt og hin önnur gjöld til kirkjunnar og á gjalddaga 31. desbrmán., skal yður hjermeð þjónustusamlega tjáð, til þóknan- legrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigandi fyrirspyrjanda, að það er álit mitt, að engin heimild sje til að undanskilja ljóstoll undan almennum fyrirsmælum nefndra laga 22. maí 1890 í 2. gr., sbr. 7. gr. um greiðslu á kirkjugjöldum, en að öðru leyti er það vitaskuld, að það ber undir dómstólana að skera úr ágreiningi út af rjettum skilningi laganna.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu um skipt- 68
ing á Kleifahreppi í tvö hreppsþjelög. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 1. f. m., hafið 29. maí.
þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Kleifahreppi, þar sem hún nú — sbr. brjef mitt 22. septbr. 1887 — fer þess á leit, að hreppi þessum verði skipt í tvö hreppsþjelög. Þar eð bæði sýslunefndin í Vestur-Skaptafellssýslu í heild sinni og sýslumaðurinn í Skaptafellssýslu sjerstaklega hafa mælt eindregið fram með, að jeg samþykki hina umbeðnu hreppaskipting eins og hreppsnefndin hefur stungið upp á henni,

1. dag júlímán. 1891.

68 og þjer einnig hafið lagt það til, að skiptingin fái framgang, skal samkvæmt 23. gr. 29. maí. sveitarstjórnartilskipunarinnar 4. maí 1872 skipað svo fyrir sem hjer segir:

- 1, Kleifahreppi í Vestur-Skaptafellssýslu skal skipt í 2 hreppa, er nefnist Hörgslands-hreppur og Kirkjubæjarhreppur, þannig að Fljótshverfi og Austur-Síða, þ. e. Síðan austan Geirlandsár, verði í Hörgslandshreppi og Útsíða, þ. e. síðan vestan Hörgslandsár með Landbroti verði í Kirkjubæjarhreppi.
- 2, Öllum eignum, skuldum og sveitarþyngslum hins núverandi Kleifahrepps, þeim sem verða þegar skiptingin fer fram, skal skipt milli hinna nýju hreppa, að tiltölu við sveitarútsvörin fardagaárin 1882—1887, eins og þau hafa verið samanlögð í hvorum hluta hins sameinaða hrepps, sem nú á að verða hreppur útaf fyrir sig, og eptir sama hlutfalli skal skipta sveitarþyngslum, sem síðar kunna að koma til og eiga rót sína í fjelagsskap þeim, sem hingað til hefur átt sjer stað milli hinna nýju hreppa.
3. Aðskilnaður hreppanna skal fara fram undir eins og amtmaður hefur ákveðið tölu hreppsnefndarmanna í hvorum hreppi, samkvæmt 2. gr. sveitarstjórnartilskipunarinnar, og hinar nýju hreppsnefndir þar á eptir hafa verið kosnar, en þær skulu síðan framkvæma skiptinguna á eignum, skuldum og sveitarþyngslum, og verði ágreiningur útaf skiptingunni, skal skorið úr honum af sýslunefndinni, sem einnig ákveður um fjallskil hreppanna og afrjettir.

Þetta tilkynnist yður hjermeð, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að því viðbættu, að með framangreindri fyrirskipun er ekki gjörð nein breyting á Kleifapinghá, hvorki sem manntalspinghá nje sem dómpinghá.

69
30. maí.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um synjun konungsstaðfestingar á lagafrumvarpi um eignarrjett á sömdu máli. — Með þóknanlegu brjefi, dagsettu 2. nóvember 1889, hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað frumvarp til laga um eignarrjett á sömdu máli, sem af þingmanna hálfu var borið upp og samþykkt af alþingi 1889, og hafið þjer tekið fram, að lagafyrirmæli þau um bann gegn eptirprentun, sem ætla megi núgildandi lög fyrir Ísland, nefnilega tilsk. 7. jan. 1741 og tilsk. 7. maí 1828, geti ekki talizt fullnægjandi, og að lagafrumvarp það, er alþingi hefur samþykkt, sje í öllum höfuðatriðum samkvæmt núgildandi dönskum lögum um rjettarverndun eignarrjettar að sömdu máli; með þessum ummælum hafið þjer lagt það til, að frumvarpið öðlist staðfestingu konungs.

Að vísu er það augljóst, að lög þau, sem gilda í Danmörku, hafa í öllum verulegum atriðum verið lögð til grundvallar fyrir þessu frumvarpi, en þó hafa á eigi allfáum stöðum verið gjörðar breytingar, viðaukar og úrfellingar, sem nokkuð kveður að. Sumt af þessu er ekki að neinu varhugavert, en sumar tilbreytingar verða að álfítast lítt heppilegar. Sem dæmi upp á slíkar tilbreytingar, er valdið hafa því, að sjerstaklega óhaganleg ákvæði hafa komizt inn í frumvarpið, skal talið það, er hjer segir:

Samkvæmt 2. gr. frumvarpsins á rjettarverndun sú gegn eptirprentun, sem upp á er stungið, einungis að ná til rita, sem gefin eru út á Íslandi. Með því að íslenzkir rithöfundar opt láta rit sín koma út annarstaðar, er þessi ákvörðun lítt heppileg, og að dæma eptir umræðunum á alþingi er þetta einnig sprottið af vangá af þingsins hálfu, með því að tilgangurinn hefur ekki verið, að setja slík fyrirmæli. Þar sem svo er ákveðið